

Gajdos 25: Jubileumi és lemezbemutató koncert

Írta: Abkarovits Endre, 2011. október 17. hétfő

Azt hiszem, rég nem látott színvonalú népzenei koncertet láthatott az egri közönség október 16-án a Gárdonyi Géza Színházban. A megjelentek láthatóan számítottak erre, mert telt ház volt, s még a teljes városvezetés is ott volt. Nem csak a **Gajdos** ismerik jól az egriek, hanem a többi meghívott fellépőt is, így jogos volt a felfokozott várakozás. Bár az eredeti Gajdosból már alig maradtak, utána sokáig stabil felállásban működött az együttes, így többségüket volt módunk megismerni. 2000 környékén még kéthetenként tartottak **táncházat**, így minden népzene iránt érdeklődő tudta, kik a zenekar tagjai. Tudtuk, hogy egy több szempontból is sokoldalú zenekarról van szó, ahol a legtöbb zenész több hangszeren játszik, többségük jól is énekel, s a játszott zenei dialektusok sokfélesége is szembetűnő volt. Azonkívül már kezdetektől fogva nem csak népzenet játszottak, hanem feldolgozásokat is. Tehát esetükben a „sokoldalú” jelző mindenképpen indokolt. Régebbi híveiknek nem volt újdonság **Okos Tibor** számos hangszeren való jártassága, **Horváth Attila** szép, mélyen zengő hangja vagy hangszer tudása, de már **Kerekes Polgár Lilla** gyönyörű hangja is jó néhány éve ismert előttünk. Mivel azonban megszakadtak a rendszeres táncházak, s többnyire csak egyes városi rendezvényeken láthattuk őket mostanában, azokon is általában a régebbi számokat hallhattuk tőlük, ezért magam is kíváncsian vártam, mivel rukkolnak elő jubileumi koncertjükön.

A polgármester és a moderátor köszöntője és visszatekintője után előbb egy **rövidfilmet** láthattak a nézők az előző **25 év** képeiből és filmjeiből, majd következett mindjárt az első nagy siker. A szilágysági összeállítás szólóját **Szabó Adrien** olyan virtuozitással játszotta, hogy valószínűleg sokan felfigyeltek rá. Ráadásul később nem csak az autentikus népzeneben, de a feldolgozásokban is remekelt, s egész lényéből sugárzott, hogy mennyire élvezzi a játékot. A továbbiakban részben az új lemez számainak bemutatása folytatódott, részben a zenekar történetének felelevenítése, s a hangverseny újból és újból csúcspontokra érkezett. A következő nagy ováció akkor tört ki, amikor az együttes korábbi, legstabilabb tánczázi összeállításában (Okos Tibor – Szabó Attila – Horváth Attila – Király Tibor) **bonchidai táncokat** adott elő, s ez felidézte sokakban **Szabó Attila** felejthetetlen primási produkcióit. Egykori énekesük, **Maczkó Mária** szintén eljött, de csak egy rövidebb köszöntőre vállalkozott, mert a hangja nem volt teljesen rendben. A **Gajdos** folytatta mostani felállásában, s újabb látványos pontja volt az estének, amikor a **nógrádi dudanóták** játzsása közben bevonult a **Magyar Dudazenekar**, s további két számot is játszottak együtt, felidézve a korábbi egi dudástalálkozókat, melyekben Okos Tibor is érintett volt, s maga a zenekar neve is „**dudás**”-t jelent.

Míg a műsor első részét az autentikus népzene dominálta, addig a második részben a **feldolgozások** voltak túlsúlyban. Kezdte a Gajdos régi és új számokkal. Első hallásra nagyon szépnek tűntek **Horváth Attila** feldolgozásai, a **Sirass, anyám!** és a **Fújdogál a szellő**. Polgár Lilláéknak sikerült megénekelteni a közönséget is; a nők és a férfiak két különböző magyar népdalt énekeltek egyszerre, meglepően sikeresen. A műsor utolsó blokkjában következett a másik vendég: a **Csík együttes**. Ez elég veszélyes, de ugyanakkor logikus választás volt. Veszélyes, mert a Csík minden bizonnyal pillanatnyilag a legnépszerűbb magyar népzenei/világzenei együttes, s lehetett attól tartani, hogy – ahogy az angol mondja – „ellopják a showt” az ünnepelt elől. Ez az aggodalom nem volt alaptalan, ugyanakkor a két zenekart összekötő **Szabó Attila** (aki a koncert előtt kapta meg a Dobó kardja-díjat) személyén kívül egyéb kötődések is vannak a két zenekar között, mint például az, hogy tavaly a Csík kezdeményezésére Eger lett A magyar dal napjának első fővárosa, s az is közös, hogy mindkét együttes egyaránt játszik autentikus népzenei és feldolgozásokat is. Egy olyan szám közben lépett színpadra a Csík, amely mindkét zenekar repertoárjában megtalálható: egy összeállítás **Eger környéki boros dalokból**. Utána a

Csík első önálló produkciója mindjárt óriási siker volt; legutolsó lemezükről a „**Te majd kézen fogsz és hazavezetsz**” című számban egy bonchidai forgatóst és Presser Gábor dalát kombinálták össze. De ízelítőt adtak a heteken belül elkészülő új lemezükből is a **Széki Hobó** című számmal, ahol egy széki négyest és Hobó dalát hozták össze. Elsősorban Szabó Attila kezdeményezésére választanak ki populáris dalokat, amiket nagyon jó ízléssel elegyítenek népzenevel, úgy hogy szinte észrevétlenül megy át a dallam egyik műfajból a másikba. Kár, hogy ezen a koncerten kiváló énekesük, Majorosi Marianna kicsit háttérbe szorult.

A Csík blokkja után egy **kalotaszegi (bogártelki) összeállítás** közben aztán újra összeállt a Gajdos és a Csík, s ez a rész is óriási tetszést aratott. A fináléban az est valamennyi zenésze és énekes-e egyszerre volt a színpadon, majd zárásként még az ünnepelt Gajdos egyedül adta elő búcsúzóul az „**Adjon Isten jó éjszakát!**” dalt.